

De Marrons eindelijk in het middelpunt van de politieke arena van Suriname

Door André R.M. Pakosie

In mijn artikel over de participatie van de Marrons in de Surinaamse partijpolitiek (Siboga, december 2004), stelde ik de vraag wat de verkiezingen van mei 2005 voor de Marrons zouden opleveren. Ik stelde daarbij het volgende: “Nog niets is veranderd, in tegendeel. Het binnenland heeft overal gebrek aan: geen financiële middelen, geen duidelijke beleidsvisie, geen bereidheid één Marron politieke front te vormen. Een zwakke politieke structuur en onderlinge verdeeldheid zijn hier debet aan” (Pakosie, 2004:2:20).

Verder schreef ik in hetzelfde artikel: “49 jaar geleden gaf in ieder geval gaanman (Agbago) Aboikoni aan dat hij het niet eens was met het onrechtvaardige politieke beleid van Paramaribo. Op 16 september 1974 tekende ik (André Pakosie), als voorzitter van de Marron jongerenorganisatie Akifonga, het document zijnde de instelling van de Dag van de Marrons, een dag waarop de Marrons gezamenlijk de strijd van hun voorouders zullen herdenken. Opdat wij de strijd niet vergeten die onze voorouders leverden tegen slavernij, tegen onderdrukking en voor vrijheid. Nu dertig jaar later moeten wij ons in alle eerlijkheid afvragen wat wij bereikt hebben sinds wij 47 jaar geleden begonnen, in de Surinaamse nationale politiek te participeren teneinde de allocatie van middelen ter leniging van onze behoeften of verlangens als groep, te beïnvloeden.

Als wij kijken naar de politieke situatie en de participatie van de Marrons daarin dan zien wij het volgende. Tien van de 51 assembleezetels zijn voor de Marrons en de Inheemsen. Negen van deze tien zetels zijn nu zelfs door Marrons bezet. Toch hebben de Marrons geen enkele inbreng in het besluitvormingsproces teneinde de allocatie van middelen ter leniging van hun behoeften of verlangens te beïnvloeden. Het huidige plaatje van het besluitvormingsproces geeft het volgende beeld:

- de politieke partij SPA, de Surinaamse Partij van de Arbeid, heeft slechts drie assembleezetels en kreeg op grond daarvan drie ministeries onder haar beheer, en leverde de tweede vervanger van de vice-president;
- de politieke partij Petjar Luhur van Paul Somohardjo, heeft vier assembleezetels en kreeg drie ministeries en twee onderministeries onder haar beheer. Tevens leverde de partij de eerste vervanger van de vice-president;
- de politieke partij, de VHP, heeft tien assembleezetels, leverde de vice-president, de voorzitter van de assemblee en kreeg ook vijf ministeries onder haar beheer;

- de politieke partij, de NPS, heeft vijftien assembleezetels. Deze partij leverde de president, de ondervoorzitter van de Assemblee en heeft het beheer over vijf ministeries.

De Marrons en Inheemsen zijn vertegenwoordigd door tien assembleeleden, waarvan negen door Marrons zelf. Zij beheren geen enkele ministerie. Sterker nog, zij hebben geen enkele invloed op de besluitvorming. Zij zitten niet met zijn tienden als één Marron-Inheemse partij in de Assemblee, maar zij zitten daar als individuen namens de verschillende stads politieke partijen, NPS, DNP2000 en NDP, die, met alle respect, hen gewoon als stromannen gebruiken.

De Marrons en de Inheemsen zullen altijd een achtergestelde positie in de Surinaamse samenleving blijven innemen. Zij zullen geen invloed hebben op het nationale politiekbesluitvormingsproces, zolang zij niet een bundeling tot stand weten te brengen van één Marron-Inheemsen politieke partij. Of als zij als groep geen positie weten te veroveren binnen de bestaande stads politieke partijen zodat er rekening met hen gehouden wordt” (Pakosie, 2004:2:20-21).

Gelukkig schijnen de Marrons bij de verkiezingen van 25 mei 2005 in Suriname eindelijk begrepen te hebben dat hun belangen in de politieke arena van Suriname alleen maar door henzelf op de juiste wijze behartigd kunnen worden. Een bundeling van de drie Marron politieke partijen kwam vóór de verkiezingen uiteindelijk tot stand. Onder de naam A-Combinatie (AC) namen deze drie partijen gezamenlijk deel aan de verkiezingen. En dat wat tot nu toe nog nooit voorgekomen is in de partijpolitieke geschiedenis van de Marrons, is nu een feit. De politieke partijen van de Marrons in de A-Combinatie hebben vijf zetels behaald waarmee zij het belang van de binnenlandse bevolking (Marrons en Inheemsen), de meest achtergestelde bevolkingsgroepen in Suriname, kunnen behartigen. A-Combinatie heeft bij de nieuwgevormde regering, mede regeringsverantwoordelijkheid gekregen:

- Michel Felisi; minister van Regionale Ontwikkeling
- Drs. Celsius Waterberg; minister van Volksgezondheid
- Drs. Alice Amafo; minister van Transport, Communicatie en Toerisme

Deelname van de A-Combinatie in de regering is een kans die het volk van het Surinaamse binnenland aan de Marron politici heeft gegeven om te bewijzen dat het belang van de Surinaamse binnenlandse bevolking bij hen in goede handen is. Het is een unieke kans om de bevolking van het binnenland voor altijd ook te laten inzien dat een onderlinge eenheid en een hechte bundeling van eminent belang zijn als Marrons en Inheemsen hun achtergestelde positie willen wegwerken. De Marron politici in de A-Combinatie kunnen iets betekenen voor het binnenland als zij in staat zijn onder alle omstandigheden het volksbelang boven hun persoonlijke belang te stellen. Zij moeten om het binnenland tot ontwikkeling te kunnen brengen, de ministeries die onder hun leiding staan ook goed beheren. **Als de Marron politici in de A-Combinatie niet op de juiste wijze weten om te gaan met de geboden kans, zullen zij deze vergooien.**

Zij moeten ook rekening houden dat onder de niet-binnenlandse bevolking mensen zullen zijn die zich denigrerend zullen uitlaten over deelname van de Marrons in de regering. Ik wil hierover slechts een opmerking maken. Zij van de A-Combinatie, zijnde de gevolmachtigden van de bevolking van het binnenland, moeten zich niet door dergelijke nonsens laten afleiden. Het is beter dat zij de denigrerende opmerkingen van dit soort lieden gewoon negeren en door integer te zijn en gestadig te werken, laten zien waarvoor zij staan: de ontwikkeling van het binnenland dat ook deel uitmaakt van het grondgebied Suriname.

Natuurlijk moeten de vertegenwoordigers van het binnenland in de A-Combinatie wel openstaan voor opbouwende kritiek. Want alle ogen zullen op hen gericht zijn, ook de mijne.